

Силабус навчальної дисципліни
« Історія іспанської мови»

Галузь знань	03 Гуманітарні науки
Спеціальність	035 Філологія
Рівень вищої освіти	Перший (бакалаврський)
Спеціалізація	035.051 Романські мови та літератури (переклад включно), перша – іспанська
Освітня програма	Іспанська мова та література, друга іноземна мова, переклад
Статус дисципліни	Нормативна дисципліна
Мова навчання	Іспанська
Семестр	V
Кількість кредитів ЄКТС	3
Форма підсумкового контролю	Іспит
Викладач	Судорженко Галина Петрівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри іспанської та французької філології КНЛУ.
Анотація навчальної дисципліни	<p>Вивчення нормативної навчальної дисципліни «Історія іспанської мови» сприяє <i>формуванню</i> у здобувачів вищої освіти за першим (бакалаврським) рівнем основу системних теоретико-методологічних і практичних знань з історії іспанської мови як першої іноземної . Відбувається засвоєння студентами знань про основні загальнонаукові поняття історії мови; її зв'язок з іншими дисциплінами; систематизується інформація про соціолінгвістичні умови формування іспанської мови, передумови формування кастильської мови та діалектів; вплив мови завойовників на граматичну, фонетичну, лексичну системи мови, іберійський субстрат, основні мовні зміни в кожному історичний період її розвитку.</p> <p>Предметом навчальної дисципліни є вивчення граматичної, лексичної і фонетичної структури іспанської мови в історичному аспекті.</p> <p>Зміст навчальної дисципліни розкривається в одному тематичному модулі «Походження та особливості формування іспанської мови».</p> <p>Підсумковою формою оцінювання результатів вивчення нормативної дисципліни є іспит у V семестрі.</p>

Загальний обсяг (відповідно до робочого навчального плану)	<u>3</u> кредити ЄКТС ; <u>90</u> год., у тому числі: лекції – <u>14</u> год. практичні заняття – <u>16</u> год. самостійна робота – <u>60</u> год.
Передумови до вивчення або вибору навчальної дисципліни	<p>– Для успішного засвоєння нормативної дисципліни «Історії іспанської мови» студенти повинні знати основні характеристики розглядуваної предметної області і розуміти сферу професійної діяльності, спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово; спілкуватися іноземними мовами як усно, так і письмово; абстрактно мислити, аналізувати, синтезувати, узагальнювати та систематизувати; а також <i>володіти елементарними навичками</i> граматики, лексики і фонетики іспанської мови на рівні B1 (<i>Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання (Marco Comín Europeo De Referencia Para Las Lenguas: Aprendizaje, Enseñanza, Evaluación)</i>); уміти використовувати інформаційні й комунікаційні технології, інноваційні методи; бути критичними і самокритичними; уміти застосовувати знання у практичних ситуаціях</p> <p><i>Успішне опанування курсів:</i> практика усного і писемного мовлення іспанської мови, практична фонетика іспанської мови, практична граматики іспанської мови, латинська мова.</p> <p><i>Знання теоретичних основ:</i> вступ до мовознавства, вступ до романської філології, лексикологія іспанської мови.</p>
Чому це цікаво/потрібно вивчати (мета)	<p>Викладання нормативної навчальної дисципліни " Історія іспанської мови" має на меті допомогти студентам як майбутнім філологам, перекладачам засвоїти основні поняття історії мови як мовознавчої дисципліни, яка має тісні зв'язки з іншими лінгвістичними науками, а також систематично поповнювати свої знання і творчо їх застосовувати в практичній діяльності у сфері своєї майбутньої спеціальності.</p> <p>Нормативна навчальна дисципліна "Історія іспанської іноземної мови" сприяє поглибленню знань, вмінь та навичок студентів:</p> <ul style="list-style-type: none"> – розуміти та адекватно вживати метамовний інструментарій історії іспанської мови; – розуміти і установлювати зв'язок у діахронічних процесах фонетичних, лексичних, граматичних, стилістичних засобів сучасної іспанської мови; – співвідносити лінгвокультурні особливості іспанської мови Іспанії та Латинської Америки; – розуміти особливості формування діалектів; – аналізувати й синтезувати мовні явища у їх зв'язку із мовними і позамовними чинниками; – здійснювати лінгвістично грамотну інтерпретацію та глибоко осмислювати тексти, що вивчаються; – використовувати знання з історії іспанської мови у самостійних наукових дослідженнях; – застосовувати набуті знання у різних формах наукової комунікації (конференції, круглі столи, наукові публікації) у галузі сучасних лінгвістичних студій.
Як можна користуватися набутими знаннями і вміннями (компетентності)	

Нормативна навчальна дисципліна «Історія іспанської мови» пов'язана з формуванням у студентів *інтегральної компетентності* як здатності розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми в галузі філології (лінгвістики, літературознавства, фольклористики, перекладу) в процесі професійної діяльності або подальшого навчання, що передбачає застосування теорій та методів філологічних, перекладознавчих наук і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Курс спрямований на розвиток у студенті загальних компетентностей.

1. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.
2. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.
3. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.
4. Здатність бути критичним і самокритичним.
5. Здатність учитися й оволодівати сучасними знаннями.
6. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.
7. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.
8. Здатність працювати в команді та автономно.
9. Здатність спілкуватися іноземною мовою.
10. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
11. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
12. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
13. Здатність проведення досліджень на належному рівні.

У процесі засвоєння дисципліни формуються фахові компетентності.

1. Усвідомлення структури філологічної науки та її теоретичних основ.
2. Здатність використовувати в професійній діяльності знання про мову як особливу знакову систему, її природу, функції, рівні.
3. Здатність використовувати в професійній діяльності знання з теорії та історії іспанської мови.
4. Здатність аналізувати діалектні та соціальні різновиди іспанської мови, описувати соціолінгвальну ситуацію.
5. Здатність використовувати в професійній діяльності системні знання про основні періоди розвитку літератури, що вивчається, від давнини до XXI століття, еволюцію напрямів, жанрів і стилів, чільних представників та художні явища, а також знання про тенденції розвитку світового літературного процесу та української літератури.
6. Здатність вільно, гнучко й ефективно використовувати іспанську, другу іноземну мову в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах і реєстрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань у різних сферах життя.
7. Здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв'язання професійних завдань.
8. Здатність здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний аналіз текстів різних стилів і жанрів.
9. Здатність до надання консультацій з дотримання норм літературної мови та культури мовлення.
10. Здатність до організації ділової комунікації.

11. *Здатність використовувати системні знання мови для аналізу та синтезу ідей, застосовувати системні знання сучасних філологічних і перекладознавчих студій в професійній діяльності.*
12. *Володіння теоретичними основами використання іспанської мови, включаючи фонетичні, граматичні, лексичні, стилістичні аспекти мови й мовлення.*
13. *Здатність використовувати соціокультурні та лінгвокраїнознавчі знання про країни, мови яких вивчаються, з метою успішної комунікації та перероблення інформації іноземними мовами.*
14. *Володіння граматиною, лексикою і фонетикою іспанської мови на рівні C1 (Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання (Marco Común Europeo De Referencia Para Las Lenguas: Aprendizaje, Enseñanza, Evaluación)).*
15. *Здатність професійно застосовувати поглиблені знання з обраної філологічної спеціалізації: лінгвістики, літературознавства, перекладознавства та оперувати базовою термінологією в обраній галузі філологічних досліджень.*
16. *Здатність представляти результати наукового дослідження, дотримуючись правил академічної доброчесності; ефективно і компетентно брати участь в різних формах ділової та/або наукової комунікації (конференції, круглі столи, дискусії, наукові публікації) в галузі гуманітарних наук.*
17. *Продуктивно працювати самотійно або у команді, розуміти і поважати різновид та мультикультурність, забезпечуючи, таким чином, соціальну взаємодію та залучення до здорового способу життя.*

Чому можна навчитися (результати навчання з дисципліни)

1. Знати предметну область історії першої іноземної мови, володіти основною термінологією історії мови як науки.
2. Володіти іспанською мовою на рівні B1 . Знати, яким чином застосовувати основні вміння та навички з іноземних мов, що вивчаються, в усному та письмовому різновидах у широкому спектрі соціальних та професійних контекстів.
3. Уміти аналізувати й узагальнювати мовні явища у їхньому зв'язку з розвитком суспільства, розуміння процесу взаємодії соціальних та мовних факторів.
4. Уміти орієнтуватись у модифікаціях та трансформаціях на фонетичному, графічному, граматичному та лексичному рівнях, які мали місце в процесі розвитку іспанської мови
5. Уміти аналізувати тексти різних історичних періодів, виокремлюючи фонетичні, графічні / орфографічні, морфологічні, синтаксичні та лексичні особливості іспанської мови, використовуючи здобуті теоретичні знання.
6. Самостійно проводити аналітичні дослідження (резюмувати, синтезувати), виявляти закономірності та зв'язки між процесами розвитку іспанської мови та діалектами на Піренейському півострові
7. Ефективно і компетентно брати участь в різних формах наукової комунікації (конференції, круглі столи, дискусії, наукові публікації) в галузі лінгвістики
8. Самостійно відбирати певні (експресивні, нейтральні, логічні) мовні і мовленнєві засоби (фонетичні, морфо-граматичні, лексичні, синтаксичні), які є оптимальними для реалізації комунікативного наміру та адекватними в соціально-функціональному плані ситуації спілкування (усна та писемна форми)
9. Самостійно застосовувати конструктивно-планувальні, комунікативно-навчальні, організаційні, розвивально-виховні та дослідницькі компетентності в навчальній діяльності та брати участь у наукових семінарах, конференціях, наукових гуртках, дискусіях в галузі лінгвістики
10. Дотримуватися правил академічної доброчесності.

Навчальна логістика (тематичний план)

Змістовий модуль 1. Походження та особливості формування іспанської мови. Зміст модуля розкривається у процесі вивчення семи відповідних тем.

Тема 1. Предмет та завдання курсу історії іспанської мови. Міждисциплінарні зв'язки. Місце іспанської мови серед інших романських мов. Основні напрямки дослідження. Древні жителі Піренейського півострова. Вплив завоювань на формування іспанської мови. Реконкіста й виникнення первісних діалектів Піренейського півострова. Формування кастильського діалекту.

Тема 2. Формування та розвиток іспанської мови. Періодизація історії іспанської мови. Старокастильський період. Глоси. Пісня про Сіда. Середньокастильський період. Характеристика літературних пам'яток. Творчість Гонсало де Берсео. Mester de Juglaría та Mester de Clerecía.

Тема 3. Період розвитку ранньомовної іспанської мови. Формування національної мови Іспанії. Вплив Сервантеса на процес формування національної мови Іспанії. Епоха Відродження. Лінгвістичні дослідження. Новоіспанський період. Діяльність Королівської Академії іспанської мови. Сучасний етап іспанської мови (XX–XXI століття). Регіональне варіювання іспанської мови.

Тема 4. Історична фонологія. Розвиток фонетичної та орфографічної систем іспанської мови та її характерні відмінності від латини.

Тема 5. Зміни морфологічного рівня. Проблеми змін у морфології у руслі наукових теорій. Еволюція частин мови: Іменник. Прикметник. Еволюція детермінантних форм. Займенник. Артикль. Числівник. Прийменник. Сполучник.

Тема 6. Еволюція дієслівних форм. Розвиток аналітизму в системі часів, способів та станів. Неособові форми дієслова. Прислівник.

Тема 7. Еволюція синтаксичної системи. Методи аналізу історичного тексту.

Система оцінювання результатів навчання

– семестрове оцінювання:

- 1) письмовий контроль на лекціях у вигляді відповіді на одне конкретне запитання (у формі тезисів або тестів);
- 2) усне індивідуальне або групове опитування під час лекційних, практичних занять та в позааудиторний час;
- 3) тестові методи перевірки;
- 4) індивідуальна презентація з обраної лінгвістичної проблематики;
- 5) підготовка реферату з тематики, відведеної на самостійне опрацювання;
- 6) контроль виконання індивідуальної письмової та усної роботи з дисципліни;
- 7) модульна контрольна робота.

– підсумкове оцінювання: іспит

– умови допуску до іспиту:

- 1) виконання МКР із дисципліни;
- 2) відпрацювання пропущених занять;
- 3) виконання індивідуальної письмової роботи з дисципліни.

Студентам пропонується індивідуальна робота на тему "Орфографічні та фонетичні особливості

кастильської мови на матеріалі текстів «Пісня про Сіда» (XII століття), літературних текстів Хуана Руїса (XIV століття), Лопе де Вега та Мігеля де Сервантеса (XVI століття) з метою самостійного пошуку фонетичних, орфографічних, граматичних та лексичних особливостей іспанської мови в різні історичні періоди.

Контроль результатів навчання з дисципліни «Історія іспанської мови» здійснюється у формі *вхідного, поточного, модульного та підсумкового (семестрового) контролю*. Механізм і критерії оцінювання оприлюднюються кафедрою іспанської та французької філології на своєму сайті та інформаційному стенді та доводяться до відома студентів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти до початку навчального року.

Вхідний контроль застосовується як передумова успішної організації вивчення дисципліни. Він дає змогу визначити наявний рівень знань студентів і слугує орієнтиром для реалізації студенто-центрованого підходу в процесі викладання дисципліни та визначенні форм організації освітнього процесу і методів навчання.

Поточний контроль успішності студентів здійснюється протягом семестру. Під час опанування навчальним матеріалом оцінюється *аудиторна, самостійна робота* та інші види навчальної діяльності студента. Поточний контроль проводиться на кожному семінарському занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи. Він передбачає оцінювання теоретичної підготовки і практичних навичок здобувачів вищої освіти за першим (бакалаврським) рівнем із зазначеної теми (у тому числі самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на семінарських заняттях.

Поточне оцінювання всіх видів навчальної діяльності здійснюється *за накопичувальною системою*.

Організація оцінювання

Атестація здобувачів вищої освіти за першим (бакалаврським) рівнем з навчальної дисципліни – 5-ий семестр (листопад) поточного навчального року.

Здобувачі вищої освіти за першим (бакалаврським) рівнем (денної форми) зобов'язані відвідувати аудиторні заняття і проходити всі форми поточного та підсумкового контролю, передбачені робочою програмою навчальної дисципліни.

Якщо студенти денної форми здобуття вищої освіти через поважні причини (хвороба, надзвичайні сімейні обставини тощо) не можуть відвідувати певну кількість аудиторних занять, вони мають їх відпрацювати. Процедура та форми і терміни відпрацювання студентами денної форми здобуття освіти пропущених занять із навчальної дисципліни визначає кафедра іспанської та французької філології і доводить до відома студентів конкретні графіки відпрацювання пропущених занять з дисципліни і критерії оцінювання.

Система оцінювання навчальних досягнень студентів однакова для всіх дисциплін. У структурі кожного модуля з усіх навчальних дисциплін оцінюються такі складники:

Аудиторна робота студента	Самостійна робота студента	Модульна контрольна робота
------------------------------	-------------------------------	-------------------------------

Семестровий контроль з навчальної дисципліни «Історія іспанської мови» проводиться у формі *іспиту*.

№ з/п	Форма підсумкового контролю	Види навчальної діяльності студента	Максимальна кількість балів
1.	Передбачений підсумковий контроль – VII семестр – іспит,	Аудиторна та самостійна навчальна робота студента Модульна контрольна робота (МКР)	50 20

**Критерії оцінювання аудиторної і самостійної роботи з дисципліни
«Історії іспанської мови»:**

Поточне оцінювання всіх видів навчальної діяльності студента (аудиторна робота та самостійна робота) здійснюється за чотирибальною шкалою – «відмінно» («5»), «добре» («4»), «задовільно» («3»), «незадовільно» («2»). Невиконання завдань самостійної роботи, невідвідування практичних занять позначаються «0».

Бали, отримані здобувачами вищої освіти за результатами контролю аудиторної та самостійної роботи з історії іспанської мови, викладач занотовує у Журнал обліку роботи викладача і оголошує на практичних/семінарських заняттях.

Оцінка «відмінно» («5») виставляється студенту, якщо теоретичні питання, винесені на розгляд, викладені у повному обсязі; на високому рівні сформовані необхідні практичні навички та вміння; всі практичні завдання, передбачені, виконані в повному обсязі. Відповіді на теоретичні питання, розв'язання практичних завдань, висловлення власної думки стосовно дискусійних питань ґрунтується на глибокому знанні матеріалу. Відповіді є змістовними, логічними та чіткими. Мовне оформлення матеріалу є граматично, лексично та стилістично правильним. Допускається до 4-х граматичних, лексичних або орфографічних помилок. 90% – 100% правильно виконаних завдань.

Оцінка «добре» («4») виставляється студенту, якщо теоретичні питання, винесені на розгляд, викладені у повному обсязі; в основному сформовані необхідні практичні навички та вміння; всі передбачені навчальні практичні завдання виконані в повному обсязі з неістотними неточностями. Відповіді на теоретичні питання, розв'язання практичних завдань, висловлення власної думки стосовно дискусійних питань переважно ґрунтується на знанні матеріалу. Відповіді у переважній більшості є змістовними, логічними та чіткими; мовне оформлення матеріалу є граматично, лексично та стилістично коректним (допускається невиконання 1 – 2 вимог до форми). Допускається до 8 граматичних, лексичних або орфографічних помилок. 75% – 89% правильно виконаних завдань.

Оцінка «задовільно» («3») виставляється студенту, якщо теоретичні питання, винесені на розгляд, засвоєні частково, прогалини у знаннях не носять істотного характеру; практичні навички та вміння сформовані недостатньо; більшість завдань виконано, деякі з виконаних завдань містять істотні помилки, які потребують подальшого усунення. Відповіді є незмістовними, нелогічними та нечіткими; мовне оформлення матеріалу є граматично, лексично та стилістично некоректним (допускається невиконання 3 – 4 вимог до форми). Допускається до 8 граматичних, лексичних або орфографічних помилок. 50% – 74% правильно виконаних завдань.

Оцінка «незадовільно» («2») виставляється, якщо студент не викладає більшої частини програмного матеріалу, неправильно виконує завдання, невпевнено відтворює терміни і поняття, допускає змістовні помилки, не володіє відповідними вміннями і навичками, необхідними для розв'язання професійних завдань. Переважна більшість відповідей є незмістовними, нелогічними та нечіткими; мовне оформлення матеріалу є граматично, лексично та стилістично некоректним (допускається невиконання 4-5 вимог до форми). У відповідях студента зафіксовано 12 та більше граматичних, лексичних або орфографічних помилок. Менше 49% правильно виконаних завдань.

У разі невиконання студентом завдань аудиторної та самостійної роботи без поважних причин (таких, що підтверджуються офіційними документами), він отримує «нуль» (0) балів. У випадку наявності зазначених офіційних документів, студент, за письмовою згодою декана факультету та викладача, має право на відпрацювання аудиторної та самостійної роботи.

Модульний контроль. Семестровому контролю з навчальної дисципліни «Історія іспанської

мови» передусе написання студентами модульної контрольної роботи.

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи з дисципліни «Історія іспанської мови»:

Модульна контрольна робота є складником семестрового рейтингу. Модульні контрольні роботи оцінюються за чотирибальною шкалою ("відмінно" («5»), «добре» («4»), «задовільно» («3»), «незадовільно» («2»)).

Оцінка «*відмінно*» («5») виставляється студенту, якщо теоретичні питання, винесені на розгляд, викладені у повному обсязі; на високому рівні сформовані необхідні практичні навички та вміння; всі практичні завдання, передбачені МКР, виконані в повному обсязі. Відповіді на теоретичні питання, розв'язання практичних завдань, висловлення власної думки стосовно дискусійних питань ґрунтуються на глибокому знанні матеріалу. Відповіді є змістовними, логічними та чіткими. Мовне оформлення матеріалу є граматично, лексично та стилістично правильним. Допускається до 4-х граматичних, лексичних або орфографічних помилок. 90% – 100% правильно виконаних завдань.

Оцінка «*добре*» («4») виставляється студенту, якщо теоретичні питання, винесені на розгляд, викладені у повному обсязі; в основному сформовані необхідні практичні навички та вміння; всі передбачені МКР навчальні практичні завдання виконані в повному обсязі з неістотними неточностями. Відповіді на теоретичні питання, розв'язання практичних завдань, висловлення власної думки стосовно дискусійних питань переважно ґрунтуються на знанні матеріалу. Відповіді у переважній більшості є змістовними, логічними та чіткими; мовне оформлення матеріалу є граматично, лексично та стилістично коректним (допускається невиконання 1– 2 вимог до форми). Допускається до 8 граматичних, лексичних або орфографічних помилок. 75% – 89% правильно виконаних завдань.

Оцінка «*задовільно*» («3») виставляється студенту, якщо теоретичні питання, винесені на МКР, засвоєні частково, прогалини у знаннях не носять істотного характеру; практичні навички та вміння сформовані недостатньо; більшість завдань виконано, деякі з виконаних завдань містять істотні помилки, які потребують подальшого усунення. Відповіді є незмістовними, нелогічними та нечіткими; мовне оформлення матеріалу є граматично, лексично та стилістично некоректним (допускається невиконання 3– 4 вимог до форми). Допускається до 8 граматичних, лексичних або орфографічних помилок. 50% - 74% правильно виконаних завдань.

Оцінка «*незадовільно*» («2») виставляється, якщо студент не готовий до МКР, не викладає більшої частини програмного матеріалу, неправильно виконує завдання, невпевнено відтворює терміни і поняття, допускає змістовні помилки, не володіє відповідними вміннями і навичками, необхідними для розв'язання професійних завдань. Переважна більшість відповідей є незмістовними, нелогічними та нечіткими; мовне оформлення матеріалу є граматично, лексично та стилістично некоректним (допускається невиконання 4– 5 вимог до форми). У відповідях студента зафіксовано 12 та більше граматичних, лексичних або орфографічних помилок. Менше 49% правильно виконаних завдань.

У разі відсутності студента на МКР без поважних причин (таких, що підтверджуються офіційними документами), він отримує «нуль» (0) балів. У випадку наявності зазначених офіційних документів, студент, за письмовою згодою декана факультету та викладача, має право написати МКР в індивідуальному порядку

Навчальна дисципліна закінчується іспитом, тому оцінки трансформуються в **рейтинговий бал за МКР** у такий спосіб:

- «**відмінно**» – 20 балів;
- «**добре**» – 16 балів;
- «**задовільно**» – 12 балів;
- «**незадовільно**» – 8 балів.
- **Неявка на МКР** – 0 балів.

Семестровий рейтинговий бал є сумою рейтингового бала за роботу протягом семестру і рейтингового бала за МКР.

Підсумковий контроль

Іспит

Іспит з нормативної дисципліни «Історія іспанської мови» проводиться в усній формі. Максимальний екзаменаційний бал становить **30**. Викладач може оцінювати відповідь студента на іспиті за чотирибальною шкалою. Ця оцінка трансформується в **екзаменаційний рейтинговий бал** у такий спосіб:

- “**відмінно**” – 30 балів;
- “**добре**” – 23 бали;
- “**задовільно**” – 18 балів;
- “**незадовільно**” – 0 балів.

За рішенням кафедри відповідно до затверджених нею критеріїв відповідь студента на кожне питання іспиту може оцінюватися в багатобальній системі – **максимум 30 балів за весь іспит**.

Якщо студент на іспиті з дисципліни, з якої він мав семестровий рейтинговий бал **менше 42 балів**, отримує **позитивну** екзаменаційну оцінку (“відмінно” (“5”), “добре” (“4”), “задовільно” (“3”); 18 – 30 балів – якщо оцінювання здійснюється в багатобальній системі), то такому студенту виставляється підсумкова оцінка з дисципліни за чотирибальною шкалою «**задовільно**», за шкалою ЄКТС – **Е**, а у відомості обліку успішності в графі «**Кількість балів за 100-бальною шкалою**» виставляється **60 балів**.

Підсумковий рейтинговий бал студента за вивчення навчальної дисципліни є сумою семестрового рейтингового бала й екзаменаційного рейтингового бала.

Критерії оцінювання відповіді студента на іспиті:

Студентам, які мають семестровий рейтинговий бал з дисципліни 63 – 70, за рішенням кафедри може бути виставлена підсумкова оцінка за дисципліну за національною шкалою «**відмінно**», за шкалою ЄКТС – **А**.

Оцінка «**відмінно**» («5») виставляється студенту, якщо теоретичні питання викладені у повному обсязі; на високому рівні сформовані необхідні практичні навички та вміння; всі практичні завдання, виконані в повному обсязі. Відповіді на теоретичні питання, розв’язання практичних завдань, висловлення власної думки стосовно дискусійних питань ґрунтується на глибокому знанні матеріалу. Відповіді є змістовними, логічними та чіткими. Мовне оформлення матеріалу є граматично, лексично та стилістично правильним. Допускається до 4-х граматичних, лексичних або орфографічних помилок.

Оцінка «**добре**» («4») виставляється студенту, якщо теоретичні питання викладені у повному

обсязі; в основному сформовані необхідні практичні навички та вміння; всі практичні завдання виконані в повному обсязі з неістотними неточностями. Відповіді на теоретичні питання, розв'язання практичних завдань, висловлення власної думки стосовно дискусійних питань переважно ґрунтується на знанні матеріалу. Відповіді у переважній більшості є змістовними, логічними та чіткими; мовне оформлення матеріалу є граматично, лексично та стилістично коректним (допускається невиконання 1-2 вимог до форми). Допускається до 8 граматичних, лексичних або орфографічних помилок.

Оцінка «задовільно» («3») виставляється студенту, якщо теоретичні питання засвоєні частково, прогалини у знаннях не носять істотного характеру; практичні навички та вміння сформовані недостатньо; більшість завдань виконано, деякі з виконаних завдань містять істотні помилки, які потребують подальшого усунення. Відповіді є незмістовними, нелогічними та нечіткими; мовне оформлення матеріалу є граматично, лексично та стилістично некоректним (допускається невиконання 3-4 вимог до форми). Допускається до 8 граматичних, лексичних або орфографічних помилок.

Оцінка «незадовільно» («2») виставляється, якщо студент не готовий екзамену, не викладає більшої частини програмного матеріалу, неправильно виконує завдання, невпевнено відтворює терміни і поняття, допускає змістовні помилки, не володіє відповідними вміннями і навичками, необхідними для розв'язання практичних завдань. Переважна більшість відповідей є незмістовними, нелогічними та нечіткими; мовне оформлення матеріалу є граматично, лексично та стилістично некоректним (допускається невиконання 4-5 вимог до форми). У відповідях студента зафіксовано 12 та більше граматичних, лексичних або орфографічних помилок.

Якщо студент на іспиті з дисципліни, з якої він мав семестровий рейтинговий бал менше 42 балів, отримує позитивну екзаменаційну оцінку («відмінно» («5»), «добре» («4»), «задовільно» («3»)), то такому студенту виставляється підсумкова оцінка з дисципліни за чотирибальною шкалою лише «задовільно», за шкалою ЄКТС – E, а в екзаменаційній відомості в графі «Підсумковий рейтинговий бал» ставиться 60 балів.

Шкала відповідності оцінок

Підсумкова оцінка за національною шкалою і шкалою ЄКТС виставляється за таблицею:

Підсумковий рейтинговий бал	Оцінка за шкалою ЄКТС	Оцінка за національною шкалою
90 – 100	A	Відмінно
82 – 89	B	Добре
75 – 81	C	
66 – 74	D	Задовільно
60 – 65	E	
0 – 59	FX	Незадовільно

Політика курсу

Студент вважається допущеним до семестрового контролю, якщо він виконав усі види робіт, що передбачені робочою програмою навчальної дисципліни. Здобувачі вищої освіти за першим (бакалаврським) рівнем зобов'язані відвідувати аудиторні заняття, виконувати завдання з самостійної роботи і проходити всі форми поточного та підсумкового контролю, передбачені

робочою програмою навчальної дисципліни.
 Якщо студенти через поважні причини (хвороба, надзвичайні сімейні обставини тощо) не можуть відвідувати певну кількість аудиторних занять, вони мають їх відпрацювати. Процедура та форми, терміни відпрацювання пропущених занять із навчальної дисципліни узгоджує з викладачем.
 Під час роботи над усними/письмовими завданнями не допустимо порушення академічної доброчесності. Зокрема: ● використання в роботі чужих текстів чи окремих фрагментів без належного посилання на джерело, зі змінами окремих слів чи речень; ● використання перефразованих чужих ідей без посилання на їх авторів; ● видавання за власний текст купленого чи отриманого за нематеріальну винагороду чужого тексту чи його фрагменту; ● несамотійне виконання будь-яких навчальних завдань (якщо це не передбачено вимогами програми); ● фальсифікація результатів наукової чи навчальної роботи; ● посилання на джерела, які не використовувалися у роботі, ● залучення підставних осіб до списку авторів наукової чи навчальної роботи, участь таких осіб у поточній чи підсумковій оцінці знань.

Рекомендована література

Основна (базова) література:

1. Данилич В. С. (2000). *Феномен человека в системе и картине мира (по памятникам эпохи становления национального языка и национальной литературы Испании)*. К.: КГЛУ.
2. Cano Aguilar, R.(2015). *El español a través de los tiempos*. Madrid: ARCO LIBROS, S.L.
3. Menéndez Pidal, R. (1985). *Manual de gramática histórica española*. Madrid Espasa-Calpe, S.A..
4. Litvinenko E. V. (1983). *Historia de la lengua española: manual*. (2-a edición, completada y corregida). К.: Вища школа.
5. Penny, R. (2001) *Gramática Histórica del Español*. Barcelona: Ed. Ariel, S.A..

Додаткова література

1. Корбозерова Н. М. (1997). *Методичні рекомендації з історії іспанської мови*. К.: ДППМ.
2. *Diccionario de la lengua española*. (2001). Madrid: RAE.
3. *Diccionario de uso del español actual: CLAVE / sexta ed. (aumentada y actualizada)*. (2003). Madrid: RAE.
4. *Diccionario panhispánico de dudas*. (2001). Madrid: RAE.
5. *Historia de España*.(2002). Madrid: SGEL.

Інформаційні ресурси

1. *Origen e historia de la lengua castellana* (2014).<https://www.youtube.com/watch?v=TXHtmLZyO6c>
2. *Origen del léxico castellano*. (2014).
<https://www.youtube.com/watch?v=Xwvw1x6Z7wA>
3. *Origen y evolución del castellano*.(2020).
<https://www.youtube.com/watch?v=DQHep6sO1kk>

Додаткові ресурси

<https://www.rae.es/>

www.cervantes.es/

<http://www.elpais.com/>

<http://www.elmundo.es/>

<http://biglib.com.ua>

<http://www.elcastellano.org>

<http://www.spain.sc/>

https://www.spain.info/es/sobre_espanha

<https://es.wikipedia.org/>

<https://www.academia.edu/>

<https://www.educacionyfp.gob.es/reinounido/publicaciones-materiales/material-didactico.html>